

§ 4.

De Omkostninger, som medgaa til de i Skibsregistreringslovens § 26, jfr. § 43, 2det Stykke, omhandlede Bekendtgørelser, og de Udgifter, som Sværkjættelsen af nærværende Lovs § 3 medføre, afholdes af Statskassen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De Erfaringer, som ere indbundne, siden Søloven af 1ste April 1892 traadte i Kraft, og under den Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet ved §§ 69—72 i Skibsregistreringsloven af 1ste April 1892 anviste foreløbige Virksomhed, have henledet Opmærksomheden paa Unseligheden af nogle Endringer i sidstnævnte Lovs Bestemmelser. Til Opnaaelse heraf er nærværende Forslag udarbejdet, med Hensyn til hvis enkelte Bestemmelser følgende bemærkes.

Til § 1.

Da Forslaget til Registreringsloven var bygget paa Indholdet af det samtidig forelagte Forslag til Sølov og saaledes bl. a. ogsaa knyttet til den i sidstnævnte Forslags § 1 indeholdte Forudsætning, at Ejeren af et Skib, for at dette kunde have Ret til at føre dansk Flag, maatte være bosat her i Riget, følger det heraf, at den under Sølovens Behandling i Rigsdagen fæste Endring i denne Lovs § 1, hvorefter Ejeren maa være bosiddende uden for Riget, ogsaa maatte udøve Virkning paa Skibsregistreringsloven. Dette er i enkelte Punkter blevet overset, nemlig med Hensyn til sidstnævnte Lovs §§ 9 og 29. Hvad sidstnævnte Paragraf angaar, foreskrev Loven nemlig med Hensyn til Skibe, der ere maalte til en mindre Registrerings Tonnage end 20 Tons, at der paa ethvert Registreringskontor skal føres en Fortegnelse over saadanne Skibe, som ejes af Personer, der ere hjemmehørende i Distriktet. Paa Grund af ovenanførte forandrede Affattelse af Sølovens § 1 vil der imidlertid kunne gives ikke registreringspligtige Skibe, hvis Ejere ikke ere hjemmehørende i Riget, og som saaledes ikke kunne henvises til nogen bestemt Fortegnelse. Da derhos Registreringslovens § 1 kun paalægger Ejere af registreringspligtige Skibe, som ikke ere bosatte her i Riget, at have en her bosiddende, for Registreringsmyndighederne opgivne Fuldmægtig, er der med Hensyn til de

ovennævnte ikke registreringspligtige Skibe ingen, der er bemyndiget til at handle for disses uden for Riget bosatte Ejere. Til Afhjælpning af denne Mangel sigter nærværende Forslags § 1 1ste Stykke, der paalægger den uden for Riget bosatte Ejere af Skibe paa mindre end 20 Tons at opgive en her i Riget bosat Fuldmægtig, hvis Hjemsted derhos bliver afgørende for, paa hvilken Fortegnelse Skibet skal optages.

Naar dernæst Skibsregistreringslovens § 29 1ste Stykke sidste Punktum paabyder, at Udskriften af Rederiregistreret skal tilstilles det Kontor, i hvis Distrikt Rederiet har sit Hjemsted, kan det ogsaa forekomme, at Rederiet ikke har Hjemsted her i Riget, og for dette Tilfælde henviser nærværende Paragrafs 2det Stykke Udskriften til det Registreringskontor, hvor Rederiets opgivne Fuldmægtig er hjemmehørende.

Til § 2.

Naar Skibsregistreringslovens §§ 18 og 26, jfr. § 43, 2det Stykke, paabyder, at de her omhandlede Bekendtgørelser skulle ske i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender, opstaar der Tvivl, for saa vidt angaar Offentliggørelse i Stiftstidenderne. Medens det for Proklamata i saa Henseende er afgørende, paa hvilket Sted Boet behandles, saa at Bekendtgørelse kun sker i Stiftstidenden for det Sted uden for Sjællands Stift, hvor selve Behandling sker, er der med Hensyn til de i Skibsregistreringsloven paabudne Bekendtgørelser ikke noget saadant givet Udgangspunkt. Hvad enten man i saa Henseende vil vælge Rederiets eller Skibets Hjemsted, fremkommer der navnlig med Hensyn til Bekendtgørelser af Forandringer i tidligere bekendtgjorte Forhold, som Folge af, at Anmeldelse af Forandringer i Hjemstedsforholdene ikke skulle offentliggøres, den Ulempe, at en Bekendtgørelse, paa Grund af de i Mellemtiden foregaaende Endringer i Hjemstedsforholdene, jævnlig vil ske i Stifts-